

ת"פ 13939/01/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד נתן שמש, רפאל מרואני, AVRAHAM SITRUK, הנאשמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13939-01-18 מדינת ישראל נ' שמש (אחר/נוסף)
ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

1. נתן שמש (אחר/נוסף)

2. רפאל מרואני

3. AVRAHAM SITRUK - הנאשמים

גזר דין - ללא הרשעה - נאשם 3 (אברהם סיטרוק)

כתב האישום והסדר טיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, ועניין תיווך לסחר בסמים מסוכנים, וכן החזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית.

בכתב האישום ששה אישומים, אשר רק שניים מתוכם מתייחס לנאשם שלפניי, תוך שהשאר מתייחסים לשני נאשמים אחרים, אשר דינו של אחד מהם, נגזר זה מכבר, והכל כפי שיפרט בהמשך.

על פי **האישום הראשון**, ביום 25.12.17 בשעה 19:00 לערך, ברחוב הטורים בירושלים, מכר נאשם 3 לדוד ספיבק, סם מסוג קנבוס במשקל 9.74 גרם, וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 10.2 גרם תמורת סך של 1,000 ₪, לאחר תיאום מוקדם באמצעות יישומון "טלגרם".

באותו היום, סמוך לשעה 19:45, נצפו הנאשמים סמוך לדירת מגורים ברחוב רש"י 77 בירושלים, כאשר באותה העת החזיק נאשם 3 בכיסו שקית ובה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 7.14 גרם, וכן בדירה עצמה נמצאו במקומות שונים סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 637.49 גרם וכן כסף מזומן בסך כולל של 16,970 ₪.

הנאשם הורשע בגין כך בעבירות של תיווך לסחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 19+13א וכן החזקת סם לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

תסקירי שירות המבחן

תסקיר ראשון מיום 19.8.18 סוקר את נסיבות חייו של הנאשם ומלמד כי הנאשם, רווק בן 21 באותה עת, עבד טרם מעצרו כרב מלצרים במסעדה.

הנאשם הוא השלישי בסדר הלידה במשפחה בת שמונה כאשר אביו הינו רב אשר מוצאו מצרפת והוא נצר למשפחת רבנים. הוריו תוארו על ידו כמסורים ודואגים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

הנאשם קיבל אחריות מלאה ביחס לעבירה. הוא הביע חרטה כנה ומשקיע מאמץ על מנת לבחון באופן מעמיק את הנסיבות שהביאוהו לביצועה.

שירות המבחן העריך כי מדובר בצעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית ובעל שאיפה לניהול אורח חיים תקין, ומכאן המלצתם לשילובו בקבוצות טיפוליות שונות.

נוכח התהליך המשמעותי, התקדמותו והתרשמות גורמי הטיפול באשר לחשיבות המשך התהליך, הומלץ על דחיית משפטו מעת לעת, ובכל אותה העת המשיך שירות המבחן לעקוב אחר מצבו.

התסקירים האחרונים, מיום 25.8.19 וכן 10.9.19, מלמדים כי הנאשם סיים את הטיפול בקבוצות הטיפוליות השונות, הן בקבוצת "חוק ומשפט" והן בקבוצת "צעירים", ומנחיו התרשמו מצעיר "אחראי ובוגר אשר לקח אחריות למעשיו ועבר תהליך חיובי ומשמעותי".

ההליך הטיפולי היה משמעותי עבור הנאשם, הוא ערך התבוננות על התנהלות חייו עד כה ובסיום הטיפול, קיבל חיזוקים רבים על הצלחתו לסיים את התהליך, על המוטיבציה שהובילה אותו והשפיעה על אח

שירות המבחן דיווח שכל הבדיקות שהנאשם מסר העידו על ניקיון מסמים, והנאשם ממשיך לקחת אחריות על מעשיו ולהביע מוטיבציה לתהליך החיובי בו החל.

הודגש כי עונש מאסר עלול לעצור את תהליך שיקומו ולהביא לנסיגה, ועל אף חומרת המעשה, מאחר שמדובר בצעיר שלראשונה משקם את חייו, ולאור העובדה כי עתידו המקצועי לפניו, הרשעה תביא לפגיעה באפשרויות תעסוקה עתידיות ומיידיות ועל כן הומלץ על אי הרשעתו.

אשר לעונש, הומלץ על ענישה מוחשית בדמות של"צ מורחב בהיקף 350 שעות, אשר יאפשר את המשך השיקום והעבודה הסדירה בה נוטל הנאשם חלק.

דר' דוד לפרנסואה, פסיכולוג אשר טיפל בנאשם באורח פרטי מלמדנו כי הנאשם עבר שינוי בכל רבדי אישיותו, הפיק לקחים חשובים ובנה את אישיותו, ומשכך יש להקל עליו ולגזור את עונשו במתינות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי כתב האישום מלמד על נגישות הנאשם לעולם הסמים, והגם שמדובר בעבירת תיווך ובעבירות של החזקת סם, לא ניתן להקל בה ראש, שכן הנאשם ביצע את העבירה מטעמים של בצע כסף.

נוכח ההליך השיקומי המוצלח, הסכימה המאשימה לחריגה ממתחם הענישה הנע לשיטתה בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל ממש לכל עבירה, וביקשה להשית על הנאשם עונש המשווה לחלקם התחתון של מתחמי הענישה השונים, נוסף למאסר מותנה, קנס משמעותי, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.

אשר לשאלת ההרשעה, טענה המאשימה כי אין במקרה זה פגיעה קונקרטית בנאשם, ומכל מקום חומרת העבירה גוברת ולכן יש להותיר את ההרשעה על כנה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בפתח משפטו, חסך זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בהעדת עדים.

מדובר בנאשם צעיר, על גבול הקטניות, אעשר עברו ללא רבב, למעט הרשעה זו.

שירות המבחן מלווה את הנאשם מקרוב מזה כשנה וחצי, ומלמד שהנאשם עובר טיפול אינטנסיבי בקבוצות טיפוליות שונות.

בנסיבות ייחודיות אלה, במיוחד בהתחשב בסוג הסם וכמותו ונוכח התיקונים בחוק, המלצות שירות המבחן הן מאוזנות וראויות.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא רואה את מעשיו כטעות חמורה. הוא שיתף שעבר תהליך ארוך ומשמעותי שעזר לו עד מאוד עם התמודדותו וביקש שלא להרשיעו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

מתחם העונש ההולם נקבע בהתחשב בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירת התיווך בסמים בה הורשע הנאשם, הוא הגנה על הציבור מפני נגע הסמים, הפוגע במשתמשים בסם, בבריאותם ובאורח חייהם, במעגלים הסובבים אותם, בני משפחותיהם והחברה בכלל.

עבירות הסחר וההפצה חמורות מעבירות השימוש, שכן הן אלה המאפשרות את התפשטות הסמים בחברה, ולכן המחוקק קבע לצדן עונשים חמורים ובתי המשפט מתייחסים אליהם בהתאמה, בחומרה רבה.

נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה, כפי שהן עולות מכתב האישום המתוקן, מלמדות על מקרה אחד שבו תיווך הנאשם בסם מסוכן.

לצד החומרה הנובעת מעבירות הסמים בכלל, נסיבות המקרה המיוחד מלמדות כי כמות הסם וסוגו וכן מהותה של העבירה (תיווך), אינן מן החמורות, ולכן מדובר בפגיעה קלה בערך המוגן.

בבחינת הסיבות אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירות, הרי שמעבר לרצון להשיג רווח כספי בעת התיווך בסם, מדובר במעשה שהנאשם ביצע על רקע השימוש העצמי שלו בסמים, הקשיים וההתמודדויות שאפיינו את חייו בעת ביצוע העבירה.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, הפגיעה בערך המוגן והענישה הנוהגת, נע מתחם הענישה במקרה זה בין מספר חודשי מאסר בודדים שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1997, בן כ-22 שנה כיום.

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו, ובכך גילה נטילת אחריות על העבירה ושיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך בזמן שיפוטי ובזמנם של כל העוסקים בדבר.

הנאשם ביצע את העבירות כאשר היה בן 20 שנה בלבד, על רקע התדרדרות הדרגתית לשימוש בסמים, ומעבר למעשה עבירה זה, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם - נקי מהרשעות.

מאז בוצעה העבירה חלפה כשנה ומחצה.

חלוף הזמן מאפשר התבוננות על מעשיו ודרכו של הנאשם בתקופה זו, ומגלה שמסלול השיקום שעבר הנאשם התקדם וצלח באופן מיטבי. ראשיתו בהודאת הנאשם, עם תחילת ההליכים בעניינו, והמשכו בתובנה שאלה הגיע הנאשם בדבר הרקע והמניעים שהובילו לביצוע העבירות, והצורך לטפל בהם, בבחינת הטיפול בשורש ומקור הבעיה.

במשך שנה ומחצה טופל הנאשם באורח מעמיק, ולאחר שהתמיד בהשתתפותו בו, נגמל משימוש בסמים, לאחר שימוש והתמכרות שנמשכו מנעוריו ועד כה.

בתקופה זו ניכרו המאמצים שהנאשם ערך לשם חזרתו למוטב. הנאשם גייס את מלוא כוחותיו, נתן אמון בגורמים הטיפול המקצועיים, ותוך שיתוף פעולה עם שירות המבחן צעד במסלול ששיב את חייו למסלול חיים תקין.

מאז אותה עבירה שבוצעה בשנת 2017, הנאשם לא שב לבצע עבירות, אלא דבק במסלול שיקומי שהתווה עבורו שירות המבחן, ולנאשם תקוות ושאיות להמשך הדרך, בהן התקדמות בתחום ההשכלה והתעסוקה.

הנאשם סיים את ההליך הטיפולי במרכז היום, ושירות המבחן עמד על הקושי שבמעבר בין שלב הטיפול היום - יומי לחיי השגרה, מחוץ לטיפול.

על מנת שהנאשם ימשיך לעמוד איתן גם במעבר זה, הנאשם ממשיך בעבודה סדירה.

בהתחשב במסלול השיקום שהנאשם צעד בו בהצלחה רבה, תוך התמודדות עם קשיים ועם משבר משמעותי שחווה בילדותו, בגילו הצעיר, בשאיפותיו ותוכניותיו המגובות על ידי גורמי הטיפול, הרי שמדובר באחד המקרים שבהם נתונה לבית המשפט הסמכות לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

לפיכך, בהתחשב בהליך השיקום שהנאשם עבר, ייגזר על הנאשם עונש שלא יכלול רכיב מאסר ואשר יסתכם בענישה מוחשית בדמות צו שירות לתועלת הציבור, אשר היקפו יורחב מהמלצת שירות המבחן.

הימנעות מהרשעה

שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, לאור העובדה כי מדובר בבחור צעיר אשר לראשונה משקם את חייו והרשעה תפגע באפשרויות תעסוקתו העתידיות והמיידיות.

כידוע, הכלל במשפט הפלילי הוא הרשעה. אדם שאשמתו הוכחה, יורשע ויתן על כך את הדין, תוך שאחת ההשלכות הטבעיות של ההרשעה היא הכתם שדבק בנאשם בעקבותיה.

בפסק הדין המנחה בסוגיה זו בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3)337, נקבעו שני תנאים בסיסיים ומצטברים הנדרשים לשימוש בחריג, ועל פיהם על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה בנסיבות המקרה המסוים, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

בהתחשב בשלב בו הנאשם מצוי, ראשית שנות העשרים לחייו, טרם רכש השכלה ומקצוע, ההשלכות של הרשעתו עשויות לפגוע קשות בסיכויי הצלחתו להשתלב בעולם העבודה.

לא ניתן לראות את הפגיעה הצפויה בעתידו של הנאשם, במנותק מהליך השיקום שהנאשם ערך, לאחר התמודדות עם משבר קודם בחייו.

הצלחתו של הנאשם להתמודד ולהשתקם מאז ביצוע העבירה, הם פרי מאמצים מרובים, והפגיעה הצפויה בו כתוצאה מהרשעה, תוריד את מאמציו לטמיון, במיוחד בהינתן העובדה כי הוא השקיע מרץ וזמן בלימודי מכונאות, ולכן הפגיעה בנאשם כתוצאה מהרשעה, הינה קרובה ומוחשית.

אשר לסוג העבירה, הרי שכפי שהוזכר בגזר דין זה, עבירות הסמים הן חמורות, ובמיוחד אלה המאפשרות את הפצת הסמים בחברה. בעבירות אלה, לשיקולי הגמול וההרתעה חשיבות רבה נוכח הצורך להרתיע מפני ביצוען, ואולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה במקרה זה, בכמות, בעובדה שמדובר בעבירה תיווך בודדה שבוצעה על רקע התמכרות והתדרדרות, אשר יחד עימה עבירות של החזקת סם (המיוחסות לו ולחבריו לכתב האישום) ולא מצבור עבירות קשות יותר בתחום הסמים, הרי שמדובר במקרה שבו סוג העבירה בנסיבותיה המיוחדות מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים באופן מהותי.

סיכומו של דבר, בחינת ביצוע העבירה ונסיבותיה, אשר אינן מן החמורות בעבירות הסמים, לצד הפגיעה הקשה תיגרם לשיקום הנאשם, שיקום שהושקעו בו משאבים ומאמצים רבים, מצד גורמי הטיפול כולם, ובמיוחד מצד הנאשם, אשר על אף גילו הצעיר, הפגיעה שחוהו בנעוריו, ההתדרדרות להתמכרות בסמים, והעובדה שכעת, לראשונה בחייו, הוא בראשית קיום חיים בוגרים כאדם נורמטיבי ועובד, הפגיעה בשיקומו תהא הרסנית, והוא למעשה, אינו אותו נאשם אשר ביצע את המיוחס לו- ומשום כך אני מבטל את הרשעתו.

שילובם של השיקולים המרכזיים הנדרשים במקרה זה מנחה לתוצאה שבה הנאשם יישא בעונש מוחשי ומשמעותי, אשר יבהיר לו את כוונתו עליו לשאת במחיר על מעשה העבירה, תוך שימור הליך השיקום אשר עבר בהצלחה, ומניעת

פגיעה בצעדיו הראשונים בעולם, כאדם בוגר.

נוכח כל האמור, אני קובע כי הרשעת הנאשם תבוטל, וגוזר עליו את העונשים הבאים:

1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות, על פי תוכנית שיערוך שירות המבחן וגישה לאישורי עד יום 11.10.19.

2. התחייבות בסך 8,000 ₪ שלא לעבור על העבירה אותה ביצע או כל עבירה אחרת לפי פקודת הסמים, וזאת למשך שנה מהיום. ההתחייבות תחתם עד יום 1.10.19, שאם לא כן - יאסר הנאשם למשך 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תש"פ, 06 אוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.